

בת גנרל הסחלים

נחוג ♦ ברבנות עמון, יוסי הולדתה 80 של הנסיכה סוזן אלניסא (פאר הנשים) זייד, אלמנתו של הא מיר זייד, אחיו הצעיר של עבראללה, סבו של חוסיין, מלך ירדן. זייד, בתו של גנרל תורכי שנודע בסחלים שי אותם גידל בגינת ביתו, ושהחלה עוסי קת בציור עת שירת בעלה כשגריר עיראק בבירלין שלפני מלחמת העולם ובלונדון שלאחריה, עומדת בראש המכון הירדני לאמנויות יפות, שהוקם לאחרונה.

ציתות נגר בושות

נפטור ♦ בקליפורניה, ממחלת הסרטן, בגיל 72, דונאלד ניכסון, איש עסקים ואחיו הצעיר של מי שהיה נשיא ארצות הברית, ריצ'ארד ניכסון, אותו הירבה להביך בעת מסע הבחירות הראשון של ניכסון לנשיאות (ב-1960, בו הפסיד ניכסון לג'ון קנדי), כאשר נחשפו הלוואות לא כשרות אותן נטל האח הצעיר למימון עיסקי ההמבור גרים שלו (שנמכרו תחת השם ניכסון-בורגריס), מה שהביא לכך שכאשר ניכסון נבחר, כעבור שמונה שנים, לנשיא, הוא הורה לצוות לשיחות הטלפון של אחיו הצעיר, כדי למנוע בושות נוספות.

47 נכדים, 74 נינים

נפטרה ♦ נקריית עקרון, בגיל 78, עיישה פריסה, אם ל-13, סבתא ל-47 ורבת סבתא ל-74. שניים מכניה הידועים של סוסיסה: רפי סוסיסה, לשעבר ח"כ (מטעם המערך) ונציב שרות בתי הסוהר ושמעון סביר, תת-ניצב במיטרת ישראל.

אות אחרי אות

נפטור ♦ בת-לאיבני, בגיל 80, ישראל לבני, מראשוני שוטרי מישטר המנדט, בולאי (מחבר האנציקלופדיה לבולי ישראל) ועסקן ציבורי, שייסד את מועדון חמשת האותות, אליו השתייכו ותיקי ביטחון ששירתו. בואת אחר זאת, בחמש מיסגרות בגין כל אחד מהן הוענק להם אות השרות המתאים: עיטור המישטר עבור שיי-רות במיטרת המנדט; אות ההגנה (אירגון ההגנה); אות ההתנדבות (שי-רות בצבא הבריטי של מלחמת העולם השנייה או בפלוגות המחץ, הפלמ"ח, של ההגנה); אות הקוממיות (שרות בצה"ל במלחמת העצמאות) ואות סיני (מיבצע קרש 1956).

נקמת המייסים

נורו למוות ♦ עליידי טייסים פקיסטאניים, ביערות המקיפים את כסיס חילהאוור סאראנורה שבצפון מערב פקיסטאן, יותר מ-100 חוזירי, כמעשה נקם על התלקחותו באש של מטוס קרב אף-16, אחרי שנתקל בחרטומו בחזירי, שחצה את מסלול-ההמראה בכסיס, ממנו עמד אותו מטוס להמריא לטיסת לילה.

השקל בחו"ל: ניו יורק לא, לונדון כן

בסניפי בנק לאומי בניו יורק תלויה טבלה, ובה שערי הקניה והמכירה של מטבעות שונים כנגד הדולר. ליד השקל מצויין בטור המכירה כי הבנק מוכר שקל ב-0.6413 דולר. בטור הקניה כתוב "לא קונים".

בבנק לאומי לונדון, לעומת זאת, בטבלה הדומה, נכתב כי הבנק קונה שקלים ומשלם תמורתם לפי שער של 2.81 שקל ללירה אנגלית אחת. המחיר, אגב, לא רע, שכן השער היציג של הל"ש השבוע בבנק לאומי בישראל היה 2.6 שקל. מי שמשמש בכרטיס אישראי או רוכש מטבע בבנק לנסיעה לחו"ל, מוסיף כירוע

בחלון הראווה של בליל בניו יורק שקל: אין קונים

עוד 15%, כך שלירה אנגלית תעלה לו 2.99 שקל, הרבה יותר מאשר אם יקח עימו שקלים במיזוורה, וימיר בבנק לאומי בלונדון. דובר בנק לאומי ג'רעון זיסקינד הסביר את ההבדלים במדיניות בין ניו יורק ולונדון: "בנק לאומי בניו יורק ובלונדון הם חברות עצמאיות, ולא סניפים של ישראל. כל בנק מחליט לברו, בהתאם לשקלים עיסקיים, אם כראי לו לקנות שקלים. נראה כי לבנק בלונדון יש קונה לשקלים, ולכן הוא מציע לרכשם מהציבור. אשר לבנקים הישראליים, יש הוראה של בנק ישראל מלפני שנים, האוסרת על בנקים ישראליים לרכוש שקלים בחו"ל".

כך מתה עסקת יצוא למצריים

תיק אורחי 689/87 מספר סיפור עצוב על מות עיסקת ייצוא למצריים, בטרם החלה. חברת גישקו ישראל התמה בתחילת 1986 על הסכם עם החברה המצרית בארן. ההיתה מעוניינת לצפות מיליון מטר בד בצפוי פיזיסי. בא-רון חתמה על הסכם עם מיפעלי מ-איר, ולפיו זו תעשה את העבודה במשך שנה, תמורת 1.65 דולר למטר. הד היה אמור להגיע ראשון של ה-המישה מיים מחתימת הסכם, אולם הגיע בפועל רק אחרי כמה חודשים. כאשר הגיע, לא היה בהתאם למוסכם, אלא בגודל ובאיכות שונים וירורים. האיחור נבע מקשיים, שהיו לחברה ה-מצרית בהמצאת מיכתב-אשראי, בגלל שינויים בהוראות-הבנקאות במצריים. לבסוף הגיע מישלוח ראשון של ה-בד, אולם בינתיים נוצר מחסור חמור בפייזיסי בישראל. מיפעלי מאיר ה-דיעו לבארן כי יש הקצבה של חומר-הגלם, וכי בשנת 1987 יוכל כל מיפעל לקבל מיכסה בהתאם למוצק הזמור תיו ב-1986. מכיוון שבארן הזמינה בשנת 1986 רק 50 אלף מטר בד, לא ניתן יהיה לרכוש בארן חומר-גלם לכי-מות של מיליון מטר. ואכן, בתחילת 1987 הודיעו מיפע-לי מאיר כי מאחר ויהיה עליהם לר-כוש חומר-גלם בחו"ל, יהיה מחיר הע-בודה למטר 1.9 דולר, ולא 1.65, כפי שנקבע בהסכם. הזמין המצרי ביטל את החוזה, ו-חברת גישקו הגישה תביעה נגד מיפ-עלי מאיר בסך 142 אלף דולר על אוברן רווחים. בתביעה נטען גם כי מיפעלי מאיר אמרו שלא יוכלו לבצע את העבודה בפחות מ-2.5 דולר למטר, בגלל התייקרות בחו"ל, וכי המחירים בחו"ל לא עלו בשיעורים כאלה.

עם קצת עזרה מהחברים

ג' קוקר לא יבוא השנה לישראל, אבל נראה כי הביצוע שלו של שיר החיפושיות, עם קצת עזרה מהחב-רים, השפיע על אילהבניה הישראלי שלום בלושטיין. מוכר במיליונר האוסטרלי לשעבר בן מינדר, שהיגר לישראל לפני ש-נים, ושהשקיע במפעלי-תעשייה שונים כענף הטקסטיל. בין היתר היה שותף עם קונצ'רן כלל בחברה שעסקה ביי-צור שיניים, וכן בחברת אסקאי באי-זוריה תעשייה בראשון-לציון. בימי הוזהר שלו וזה בכמתות בעיי-תונות על חייה השפע של ילדה-הפלא האוסטרלי. לפני שלוש שנים נגר ה-יד ועסקיו פשטו רגל. הוא נשאר חיב כמיליון וחצי דולר, מה מיליון לבנק כללי. הבנק עיקל ומכר את הפנטהאוז של מינדר ברמת-אביב ג' לליאון ריקנאטי, ב-700 אלף דולר, ועוד מיג-רש שהיה למינדר ב-300 אלף דולר. ליתר החובות לא היה כסיו, וכאן נועק לעזרתו ידידו, שלום בלושטיין, שלקח על עצמו לנהל משאומתן עם הנושים וגמר עם כולם על הסדר שעלה לו כ-200 אלף שקל. בלושטיין אומר כי למינדר מישפ-חה עשירה באוסטרליה והוא בטוח כי יקבל הכל חזרה.

נוספת של מאות אלפי דולארים. הקר-רות התומכות בתיקרה נסדקו. הקורות עשויות מחומר הקרוי ספאנסקריטי, ה-מיוצר בקיבוץ חולדה. את המיכנה בני-תה חברת א. דורי מחיפה, והתיכנון המפורט נעשה בידי המהנדס שמעיה בן-אברהם. מנכ"ל החברה, יוסף פינצ'וב, אישר את העובדות וציין כי הבנייה נמשכת, איש לא יינקה, והאד-ראי נמכנון להקוי ישלם.

איגוד המפרסמים נלחם ב"פיקנטי"

במודעות סוף-השבוע הודיעה חברת סופרסל על הוזלת-ענק של נקני-קים. נקניק מעושן תוצרת זוגלובק, שעלה קודם 13.97 שקל לקילו, יעלה עתה 7.48. נקניק-סלמי מיוחד של מעדני דן, שעלה קודם 16.99 שקל לקילו, יעלה עתה 6.4. פסטרמה-הזורו של מעדני נתניה, שעלתה קודם 31.63 שקל לקילו, תעלה עתה 15.8. וכך בעוד מוצרים. הורדת-מחירים חרי-פה כזו, כשיעור של חמישים אחוזים ויותר, יכולה להעלות שאלות לגבי אחוויה-רווחים שיש ליצרניה-נקניק, אם בקלות כזו הם מורידים את המחיר בחצי. הסיבה להוזלות אלה היא סידרת-מודעות שבה החלה חברת פיקנטי לפני שבועיים, ובה היא מודיעה על מחירים לנקניקים הנמוכים בהרבה מ-כל יתר המחירים בשוק. אך החלו המו-דעות להתפרסם, ואיגוד המפרסמים פנה במכתב לעיתונים המפרסמים כ-כשה להפסיק את פירסום המודעות הללו. איגוד המפרסמים שייך למפרס-מים הגדולים במשק. מנהלו, בולסלב טאו, אמר לי כי ביקש מהעיתונים שלא לפרסם את הטבלות המשותות את המחירים, שכן הן שקר. יש לי הצה-רות של היצרנים הקובעות שזה שקר, וכי אין מחירים כאלה. כך, למשל, יש לי מיכתב של ההיפרכל, הקובע כי אינו מוכר אקירה תוצרת מן במחיר של 9.26 שקל לקילו, ומיכתב של זוג-לובק כי נקניקה-סיביו שלו נמכר כ-מ-חיר זול מהמצויין במודעה, אומר טאו. שאלתי את טאו אם לפני ששלח את המיכתב פנה לפיקנטי, לשאול על-סמך מה כתבו את הנתונים שעליהם הוא מערער, והוא השיב כי לא פנה, ואינו חושב שעליו לעשות זאת, שכן הוא מייצג את המפרסמים. פניתי לפיקנטי, שהראתה לי קב-לות של היפרכל ורשתות אחרות לגבי הנתונים שעליהם מערער איגוד המ-פרסמים. האיקרה של מן אכן רשומה בקבלה במחיר המתפרסם. הנקניק סיביו, שעל מחירו מערער האיגוד, אי-נו תוצרת זוגלובק, אלא טירת צבי. קבלות אלה סייעו לפיקנטי לשכנע את העיתונים כי איגוד המפרסמים מטעה אותם, והם החליטו להמשיך בפירסום המודעות. דבר שגרם למתד-רים להוריד את המחירים בצורה משמ-עותית.

נזקים כבדים למיבני תעשייה

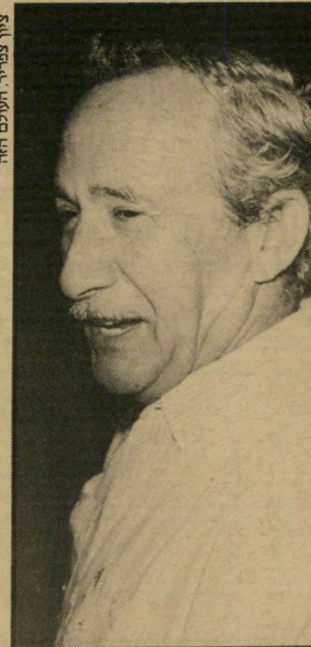
מיבנה תעשייתי חדש, שהקימה חברת מיבנית-עשייה באזוריה-תעשייה תפן בגליל, בהשקעה של מיליון דולר, פגום, ואין להשתמש בו בלא השקעה

יחל בפירוק "קופל" ניו יורק

שופט בית-המשפט המחוזי, אורי גורן, אישר את בקשת מפרק קונצ'רן קופל, רואה-החשבון עזרא בלס, ל-התחיל בהליכי-פירוק של חברת קופל טורס ניו-יורק. לשם כך הותר למפ-רק לשכור שרותי עוררדיין בניו-יורק. החברה בניו-יורק חייבת לחברה ביש-ראל שלושה מיליון דולר, וברעת המ-פרק לברו מה קרה לכסף זה.

פורן ישקה חלב בסינגפור

אפריים פורן חתם על חוזה עם ממשלת סינגפור, שלפיו יקים שם, ביר-דע ישראלי, רפתות לגידול פרות לח-לב. בסינגפור אין חלב טרי, והאוכלור-סיה סובלת מכריאות לקויה בגלל מח-סור בסידן. פורן, שיש לו עסקים רבים במקום, שיכנע את הממשלה המקומית להשת-תף בפרוייקט, שבו יגדלו אלפי פרות-חלב ויחנכו את התושבים לשתות חלב טרי.

בעל-עסקים פורן חלב להמונים

אין קונה לשטרות זאיד

איש-העסקים אבנך פלטק חור השבוע מזאיר, אחרי שסירב להצעת ממשלת-זאיר לרכוש ממנה שטרות ב-כמה עשרות מיליוני דולארים. ההצעה כבר נבדקה קודם לכן על-ידי אנש-ר העסקים הישראליים אהוד זיידמן ושבתאי קלמנוביץ.